

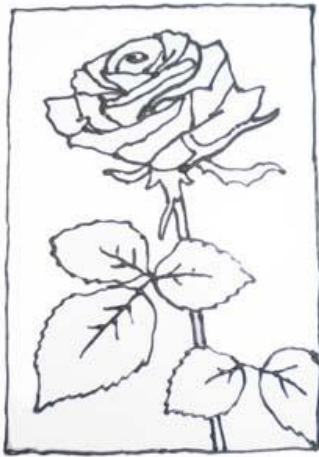
A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 257. szám

2014. május

Szeretettel köszöntjük az édesanyákat!

Anyának

Álmomban az éjszaka
aranykertben jártam.
Aranykertben aranyfán
aranyrigót láttam.
Aranyrigó énekét
a szívembe zártam.

Ahány levél lengedez
szélringatta ágon,
ahány harmatcsepp ragyog
fűszálon, virágon
Édesanyám, fejedre
annyi áldás szálljon.

Móra Ferenc

A nagymamánál

A nagymamánál jó,
csak ott jó igazán.
A nagymamának sok keze van,
de ez igaz ám!

Egyik kezével főz,
a másikkal mosogat,
a harmadikkal fejemen
egy dudort borogat.

A nagymamánál jó,
mert ott van nagyapa,
aki a mezőről tücsökszavú
estét hoz haza.

Fecske Csaba

Az édesanya

Ha beteg vagy, fáradt,
És ha gyötör a bánat,
Betakar, vigasztal,
Megveti az ágyad.
Szeresd ezért nagyon
Az édesanyádat!

Takács Irén

Gondolatok egy hamis állásinterjú margójára

- Üdvözlöm!
- Jó napot kívánok!
- Köszönjük, hogy eljött az interjúra. A legjobb lesz, ha rögtön belevágunk. Elöljáróban engedje meg, hogy néhány szót ejtsek a meghirdetett állásról: ez nem egyszerűen csak egy állás, ez... nos, ez valószínűleg a legfontosabb állás. A szóban forgó beosztás neve az egyszerűség kedvéért: üzemeltetési igazgató, ám valójában ennél sokkal többről van szó. Az elvárások és a felelősség meglehetősen kiterjedt.

Mindenekelőtt fontos leszögez-nem, hogy a munka fizikailag is komoly kihívást jelent. Nagyon sokat kell talpon lenni, előfordul, hogy órákon át, esetleg egy napig nem ülhet le. A feladatkörbe komoly súlyok megmozgatása is beletartozik, amelyeket naponta többször, olykor huzamosabb ideig kell tartani.

Elvárjuk, hogy a pozíciót betöltő személynek kiemelkedő vezetői és szervezői képessége legyen. Tudjon egyszerre több feladattal foglalkozni, valamint egymással párhuzamosan futó folyamatokat figyelemmel kísérni. Tudjon prioritást állítani a különböző teendők között, ugyanakkor gyors helyzetértékelő képességre is szükség van, ugyanis a nem ritkán kaotikus munkakörülmények között előfordul, hogy rövid időn belül többször is felül kell írni a kidolgozott tervet. Ebből következik – talán mondanom sem kell, hiszen Ön is kitalálta – a rendkívüli erős és hatékony problémamegoldó gondolkodásmód létfontosságú megléte. A pozíciót betöltő személy legyen határozott, erőskezű, ugyanakkor jó csapatjátékos, empatikus, kedves és motiváló személyiség. Fontos, hogy képes legyen a fejlesztő hozzáállásra, minden tekintetben. A fejlesztésekhez –

- akár tárgyi, akár személyes továbbképzésről van szó – gyakran magának kell a tervet kidolgoznia, bevezetnie, szükség esetén azon változtatni, majd pedig a kitűzött tervek megvalósításának monitorozása és az ennek megfelelő visszajelzés szintén a feladat részét képezik. Elengedhetetlenül fontos a magas szintű kommunikációs és tárgyalási képesség.
- Magas elvárások, de azt gondolom, hogy egy magas pozíció betöltéséhez szükségesek is.
- Értékeljük az ambícióit, de ez még nem minden. A képezéseket illetően szükség van gazdasági, jogi, művészeti, egészségügyi, mentálhigiénés és konyhai alapismeretekre.
- Gondolom a magas elvárásokat a munkáltató egyrésztől a megfelelő relaxációs lehetőségekkel kompenzálja...
- Nem éppen. A helyzet az, hogy munka közben nincs szünet.
- Ebédszünet sincs?
- Nem nagyon. Csak abban az esetben, ha a team tagjai is étkeznek. De ez akkor sem garantált.
- Tehát nincs ebédszünet?
- Nem, így ebben a formában nincs.
- Meddig tart a munkaidő?
- 24 óra.
- 24 óra... értem... utána két vagy három szabad nap jön?
- Egy sem. Egész héten dolgozni kell.
- Nincs szünnap, csak a hétvége?!
- Azt kell, hogy mondjam, hogy a hétvége sem szabad.
- Elnézést, ez elég kegyetlenül hangzik. Hiszen ez embertelen!!
- Nos, tényleg nem könnyű. A helyzet az, hogy nem csak a hétvégéket nem tudjuk kiadni, de az ünnepeket sem: a Karácsony, Húsvét, Pünkösöd és más egyházi ünnepek mellett sem a Szilveszter, sem az állami ünnepek, még május 1. sem szabad. Sőt, ilyenkor általában meglehetősen megnövekszik a munka, ilyenkor van a legkeményebb pörgés!
- Egyáltalán legális ez a munka...?

- Igen, természetesen! Térjünk is rá a bérre. Nos, ezért a munkáért egyáltalán semennyi pénz nem jár.
- ??????????????????
- Igen, „pro bono”, ezért nem fizetünk.
- Ez valami rossz vicc! Van egyáltalán valaki, aki hasonló munkát végez?
- Igen. Emberek milliárdjai.
- Kik???
- Anyák.

A fenti, hamis interjút (illetve ehhez egy nagyon hasonlót) a valóságban egy amerikai üdvözlőkártya, képeslapgyártó cég – reklám gyanánt – a valóságban is megcsinálta (az erről készült videó a youtube-on is megtekinthető *Fake job interview - Mothers day* címmel). A mit sem sejtő, és interjú közben egyre zavartabbá váló jelentkezők reakciója, mikor megtudják, hogy az édesanyákról van szó, nagyon szép. Elmosolyodnak, melegség önti el az arcukat, van, aki meghatódik.

Kamasz koromban szerettem sokáig ébren maradni, és egy éjszaka, amikor azt hittem, hogy mindenki régen alszik már – hajnal lehetett, de még sötét – lementem a házunk alsó szintjére. A konyhába indulhattam. A bejárati ajtó üvegén át megláttam édesanyámat, ahogy éppen süt. Talán egy torta volt, valamelyikünk születésnapjára, de az is lehet, hogy egy ünnepi desszert. Nem ez a lényeg. Akkor belém nyilallt egy gondolat: most látom a családunk szívét, a motort, ami hajtja.

A kisfiúnk születése utáni hónapokban, amikor igazán szükség lett volna kamaszkori bagoly természetemre, mégsem én voltam az, aki éjjelente felkelt, megnyugtatta, simogatta, betakarta a babát, nem én voltam, aki virrasztott, ha kellett, hanem a feleségem, Barnabás édesanyja. Ezt az emléket valahol babakorunkban hagyjuk, férjként, apaként pedig enyhe lelkiismeretfurdalással vegyes csodálattal tartjuk sokszor magunkban.

Friss apaként most látom csak igazán, mit csinál egy anya, mit tett értem az

én édesanyám, és mit tesz a fiamért az övé. Velük együtt anyák milliárdjai, mint megannyi dobogó szív, éltetik, működtetik a családot, minden (látszólag) apróságra gondosan odafigyelve, szünet és pihenőnapok nélkül, semmiféle viszonzást sem várva. Azért mert tudják, hogy ez a világon a legfontosabb pozíció. Köszönöm nekik.

Bazsinka József

Anyák napja

Az anyák napja világszerte ünnepelt nap, melyen az anyaságot ünnepeljük. Magyarországon ez a nap május első vasárnapjára esik, de több országban május második vasárnapján ünneplik.

Minden évben van egy kedves nap, amiről sosem feledkezünk meg. Ekkor köszöntjük Édesanyánkat. A gyermekek és a felnőttek szívében az édesanya különleges helyet foglal el. Ő az, aki számára mindig mi, a gyerekei vagyunk a legfontosabbak, ő az, akivel örömmünket, bánatunkat mindig megoszthatjuk, akiben mindig bízhatunk.

Az anyák megünneplésének története az ókori Görögországba nyúlik vissza. Akkoriban tavaszi ünnepségeket tartottak Rheának az istenek anyjának, és vele együtt az édesanyák tiszteletére. A történelem során később is voltak olyan ünnepek, amikor az anyákat is megköszöntötték.

Angliában az 1600-as években, a kereszténység elterjedésével, az ünnep vallási színezetet is kapott. Akkoriban a húsvétot követő negyedik vasárnapon, az anyák vasárnapján tartották az édesanyák ünnepét. A családjuktól messze dolgozó szolgálók szabadnapot kaptak, hogy hazamehessenek, és a napot édesanyjukkal tölthessék. A látogatás előtt külön erre a napra elkészítették az anyák sütijét, az édesanyák számára.

Az Egyesült Államokban először 1872-ben ünnepelték meg Bostonban az anyák napját, Julia Ward Howe segítségével.

1907-ben a philadelphiai Anna Jarvis próbálta az anyák napját nemzeti ünneppé nyilváníttatni. Az ünnepet május második vasárnapjára tűzte ki, elhunyt édesanyja emlékére. Jarvis a célját 1914-ben érte el. Európában a virágkereskedő szervezetek, propagálni kezdték az Amerikában elterjedt ünnepet, melynek hatására ez az ünnep gyorsan népszerűvé vált kontinensünkön is.

Magyarországon 1925-ben a Magyar Ifjúsági Vöröskereszt tartotta az első ünnepet, a májusi Mária-tisztelet hagyományával összekapcsolva. 1928-ban már miniszteri rendelet sorolta a hivatalos iskolai ünnepélyek közé az Anyák napját.

(Forrás: [Wikipedia](#))

„Az Úrtól kértem Őt”

A fenti bibliai idézet az ószövetségi Anna bizonyágtétele.

Mi, bibliaolvasó emberek ismerjük Annának ezt az életszakaszát. Férje Elkána. Házasságuk sokáig meddő volt. Anna ebbe nem nyugodott bele. Az Úrhoz kiáltott. Sírva könyörgött az Úrhoz gyermekért. A templomban – imádkozva – kiöntötte lelkét az Úrnak. Éli pap részegnek nézte őt. Anna elmondta neki, hogy ő bánatos lelkű asszony. Imádkozott, nem részegség miatt mozgott a szája. Éli békességet kívánt Annának, és azt, hogy az Úr teljesítse kérését, adja meg szíve vágyát.

Anna teherbe esett. Megszületett Sámuel. („Az igazak várákozása beteljesedik.” – írja a Biblia.) Anna szívét, lelkét mélységes hála töltötte be az Úr felé.

Szoptatta gyermekét. Miután elválasztotta a gyermeket, elvitte a templomba. Magával vitte áldozatát is – amit az Úrnak szánt – hálából.

A jó Isten teljesítette Anna vágyát. Annak ezért az Úrnak szentelte, az Úrnak

ajánlotta fel gyermekét.

Anna nem szűnt meg örövendezni. Hálaénekekkel magasztalta az Ő Urát, aki nem feledkezett meg róla, hanem meghallgatta imádságát.

Milyen jó, hogy Anna imádságos lelkületű asszony volt! Nem szűnt meg újra és újra könyörögni a jó Istenhez.

Mi, a mai nemzedékhez tartozó édesanyák, nagymamák, sokszor nem tudunk elég kitartóan imádkozni gyermekeink, unokáink megtéréséért. A jó Isten látja a mi szívünk vágyát is. Észreveszi szívünk minden rezdülését.

Milyen boldogok azok az áldott állapotban lévő (leendő) édesanyák, akik már a gyermek születése előtt imádkoznak gyermekükért! Nem csak azért, hogy egészséges legyen a gyermek. Azért is, hogy ha növekszik, cseperedik, egyre jobban ismerje meg az Úr Jézust. A maga idejében tudjon dönteni az Úr Jézus mellett.

Ezek a folyamatok hosszú éveken keresztül folytatódnak. Minden hívő édesanyának az a vágya, hogy gyermeke – gyermekei – unokái az Úré legyenek.

Sokszor megpróbál minket az Úr. Lehetnek olyan helyzetek, amikor úgy érezzük, hogy késik az imáinkra adott válasz. Jó, ha nem csüggedünk el, hanem kitartóan imádkozunk.

Az imádság a hívő szülők, nagyszülők életre szóló szolgálata. Nincs felső korhatár.

Anna hosszú éveken keresztül kérte a jó Istent, hogy adjon neki gyermeket. Nem fáradt bele az imádságba.

Nekünk sem szabad elfáradnunk. Azokért is imádkozzunk, akik már hitben élnek és azokért is, akik – hisszük – még ezután fogadják be az Úr Jézust a szívükbe.

Ha most jönne vissza az Úr, hogy megítéljen minket, vajon meg lenne elégedve az imaéletünkkel? Jól tesszük, ha igyekszünk hűségesen megállni az Úr előtt!

Halász Sándorné

Csak egy ANYA?

Egy nőtől - miközben jogosítványát újíttotta meg egy önkormányzati hivatalban - egy adatfelvevő hölgy megkérdezte, hogy mi a jelenlegi foglalkozása. A megkérdezett egy ideig tétovázott. Bizonytalan volt, hová is sorolja magát.

"Arra gondolok," magyarázta az adategyeztető, "hogyan van-e munkája, vagy csak...?"

"Természetesen van munkám!" csattant fel a nő. "Anya vagyok."

"Nincs 'anya' kategóriánk foglalkozásként. A 'háztartásbeli' fedi le ezt." mondta az adatfelvevő segítőkészen.

Már el is felejtettem ezt a történetet, mígnem egyik nap ugyanilyen helyzetben találtam magam a városházán. A hivatalnok nyilvánvalóan egy karrierista nő volt. Magabiztosan, hatékonyan dolgozott, olyan jól csengő címet viselt, mint például "Hivatali kikérdező" vagy "Városi adatfelvevő".

"Mi a foglalkozása?" kérdezte. Mi készítettem arra, hogy ezt mondjam? Nem tudom. A szavak egyszerűen kibuggyantak belőlem.

"Gyermekfejlődési és emberi kapcsolatok területén dolgozom társkutatóként."

A hivatalnok abbahagyta pillanatnyi munkáját, golyóstolla megállt a levegőben. Felnézett, mint, aki rosszul hallott. Megismételtem a titulust lassan, kihangsúlyozva a leglényegesebb szavakat. Aztán csodálkozva láttam, hogy ezt mind leírta nagy fekete betűkkel a hivatalos kérdőívre.

"Megkérdezhetem," mondta a nő érdeklődve, "egész pontosan mit csinál ezen a területen?" Hűvösen, az izgalom legkisebb jele nélkül a hangomban, szinte kívülről hallottam, amint így válaszolok:

"Folyamatos kutatási programban veszek részt (melyik anya nem) laboratóriumban és terepen is. (normálisan azt mondtam volna kint és bent). Dolgozom a Felette-semnek (elsőként az Úrnak, aztán egész családomnak), és van már négy kreditem is

(mindegyik lány). Természetesen a munkámhoz tartozó tevékenység igényli a legtöbb figyelmet az ember-szakmákban (melyik anya tagadja?) és gyakran dolgozom 14 órát 1 nap (inkább 24-et). Ebben a munkában jóval több a kihívás, mint más, "átlagos" foglalkozásoknál. A jutalom inkább a megelégedettség, mint pusztán a pénz.

Érzékelhetően folyamatosan nőtt az elismerés a hivatalnok hangjában, amint kitöltötte a nyomtatványt. Felállt és személyesen kísért az ajtóig.

Miközben hazafelé vezettem, fényes új karrierem lebegett a szemem előtt. Otthon 13, 7 és 3 éves labor-asszisztenseim üdvözöltek. Az emeletről hallottam új (6 hónapos) kísérleti modellünket gyermekfejlesztési programunkból, amint új hangmintáit próbálgatja.

Úgy éreztem, ütést mértem a bürokráciára. Hivatalos feljegyzés készült rólam egy, az emberek számára elfogadhatóbb foglalkozásról. "Egy újabb anya", vagy "Anyaság" már nem hangzik elég jól. Micsoda pompás pálya! Különösen, ha van egy titulus is az ajtón. Netán ez teszi a nagymamákat "haladó" kutatási munkatárssá a gyermekfejlesztési és emberi kapcsolatok területén, a dédnagymamákat pedig a haladó kutatási munkatársak ellenőreivé? Szerintem igen! Még azt is gondolom, hogy a nagynénik kutatási munkatárs asszisztenssé léphetnének elő!

Legyen kevesebb gond és több áldás háza-don, és kizárólag a boldogság lépjen be ajtódon!

AMEN

Anya csak egy van

Őszes haján megcsillan a fény, hosszasan nézem őt, ahogy ott ül az ő kis virágos kertjében, emlékektől fáradt arcán, a napsugár megvilágítja kedvesen gyúrt ráncait.

– visszagondolok, mikor is kezdődött – Nem tudom, nem emlékezhetek a kezdetekre, így is túl sok mindenre emlékezem, anya szerint... Arra viszont határozottan tisztán emlékszem,

hogy átölel, és ugyan nem pusztult sosem agyon, de amikor igen, olyankor igazán éreztem, hogy szeret, úgy ahogy csak egy anya tud szeretni.

Fogalmam sem volt, miért idegeskedik anynyit, és hogy tud olyasmiken aggódni, amikért egyáltalán nem érdemes, szükségtelen. Nem értettem miért könnyes a szeme, ha elénekelek neki egy gyermeteg dalt az iskolai anyák napi ünnepségen, és azt sem, hogy miért kell fent maradnia, ha nem jövök haza időben egy ártatlan kis gyerek-buliról. Aztán, épp hogy nagykorú lettem, az én pocakomban is gyökeret eresztett egy aprócska élet, fel sem fogtam mi történik velem és kilenc hónappal később édesanya lettem.

Nem hunytam le a szemem egyetlen pillanatra sem, amíg az az édes kicsi hajás baba álmra nem szenderült a kiságyában. Hangtalan léptekkel hagytam el a kishálózat, résnyire nyitva hagyott ajtónál kezdtem el a második műszakot, az „anyák éjszakai munkáját”- egy előre beprogramozott robot módjára készült a babaálmok alatt a kakaós kuglóf, a konyhakövet sem az angyalok suvickolták fényesre az éj leple alatt és nagy bögre tejeskávék mellett, fodros kis ruhát varrtam reggelre az én kis gyönyörűségemnek. Mindezt hogy bírtam? – nem tudom, de nem emlékszem éjjeli fáradtságra, erősnek éreztem magam, olyasvalami ez, amit csak az anyák tudnak. Persze másnap, volt, hogy azt éreztem összeesek, de akkor a kicsi lányom mellé bújtam, és együtt szundítottam vele. Ahogy ő, és aztán a kisebb kishálózat is cseperedett, - és bizony hihetetlen gyorsasággal nőnek fel ezek az aprócska lények-megértettem, azt, amit gyermekként sosem tudtam, hogy vannak az emberek, a férfiak, a nők, az apák, de Anya csak egy van! Megértettem az „értelmetlen”aggódásokat, a felszáríthatatlan könnyeket, és átéltem percről-percre mindazt, amit annakidején az én édesanyám érezhetett. A lányaim, és bizonyára a ti gyermekeitek sem értik, nem is érthetik, hogy mi ez az egész. Tovább megyek, nem tudják átérezni a barátok sem és óvatosan megjegyzem, hogy még a legtökéletesebb édesapák sem azt, amit egy anya érez minden pillanatban, attól a perctől kezdve, hogy világra hozza élete első gyermekét. Semmi sem lesz ugyanolyan többé, soha egyetlen pillanat sem létezhet, - akár csak egy aprócska – aggodalom nélkül, nincs többet

én, már csak MI vagyunk. Most már tudom, mit jelenthetett anyukámnak egy-egy átvirrasztott éjszaka, egy hajnali telefoncsörrenés, egy lázas homlok, egy borogatás, hogy miért sóhajtott sokszor akkorát, hogy majd megszakadt a szíve, és hogy miért sírt oly keservesen a szobában, amikor azt hitte nem látja senki.

...Virággal kezemben sietek hozzá, hogy még időben odaérjek, süteményt is viszek neki. - azt nagyon szereti – Hálás vagyok, hogy még meglephetem, szorosán magamhoz ölelhetem, hálás vagyok a könnyekért, a sóhajokért, az aggodásért, mert mindezek nélkül, nem lehetnék igazán anya én sem. Most már tudom...

Boldog Anyák napját, minden Édesanyának!

(Frenyó Krisztina – internet)

SZÜLETÉS

*„Éreztétek és lássátok, hogy jó az Úr! Boldog az az ember, aki hozzá menekül.”
Zsolt. 34:9.*

Két kis magzat beszélget az anyaméhben a jövőről:

-Te hiszel a születés utáni életben?

-Természetesen. A születés után valaminek következnie kell. Talán, itt is azért vagyunk, hogy felkészüljünk arra, ami ezután következik.

-Butaság, semmiféle élet nem létezik a születés után. Egyébként is, milyen lenne az?

-Azt pontosan nem tudom, de biztosan több fény lesz ott, mint itt. Talán a saját lábunkon fogunk járni, és majd a szájunkkal eszünk.

-Hát ez ostobaság! Járnai nem lehet. És szájjal enni? Ez meg végképp nevetséges! Hiszen mi a köldökzsinóron keresztül táplálkozunk. De mondok én neked valamit: a születés utáni életet kizárhatjuk, mert a köldökzsinór már most túlságosan rövid.

-De, de, valami biztosan lesz. Csak valószínűleg minden egy kicsit

másképpen, mint amihez itt hozzászoktunk.

-De hát onnan még soha senki nem tért

vissza. A születéssel az élet egyszerően véget ér. Különben is, az élet nem más, mint örökös zsúfolódás a sötétben.

-Én nem tudom pontosan, milyen lesz, ha megszületünk, de mindenesetre meglátjuk a mamát, és ő majd gondoskodik rólunk.

-A mamát? Te hiszel a mamában? És szerinted ő mégis hol van?

-Hát mindenütt körülöttünk! És neki köszönhetően élünk. Nélküle egyáltalán nem lennénk.

-Ezt nem hiszem! Én soha, semmiféle mamát nem láttam, tehát nyilvánvaló, hogy nincs is.

-No de néha, amikor csendben vagyunk, halljuk, ahogy énekel, és azt is érezzük, ahogy simogatja körülöttünk a világot.

Tudod, én tényleg azt hiszem, hogy az igazi élet még csak ezután vár ránk...

(-net-)

Aforizmák

- Az újrakezdés bátorsága tehetségre vall.
- A békét nem kell védeni, elég megőrizni is.
- A "tékozló fiú" megtér, de a fősvényt várhatod.
- Az a legboldogabb fogoly, akit a szívvedbe zársz.
- A magas kor megfizetett zárórahosszabbítás.
- Csak akkor csukd be a könyvet, ha már a szemed kinyílt.
- Tisztátalan tükörben a tiszta arc sem tündököl.
- Az árral úszók sorában nem tolongnak úszóbajnokok.
- A győztes jutalmat érdemel, a vesztes jutalomra szorul.
- Az érdemet az érdemesek irigylik, a jutalmat az érdemtelenek.
- A haza az a terület ahol majdan holtodban is élni kell.

(-net-)

"Az ember lelke az ÚRtól kapott mécses, egészen átkutatja a test belsejét."

(Példabeszédek 20:27)

Ép testben, ép lélek – tartja a közismert mondás. De ez sok esetben nem állja meg a helyét. Ugyanis tönkrement testben is lehet valakinek ép lelke. Egy olyan lelkész élet-történetéről olvastam néhány hónapja, aki pár hónapos hivatásgyakorlás után egy rosszul elhelyezett létráról leesve nyaktól lefelé lebénult. Persze nem kevés időre volt szüksége, mire lelkileg megtalálta újra az Urat és elfogadta saját helyzetét, de a szinte használhatatlan testben ép lélekkel szolgálja az Istent és embertársait is. Az ilyen és ehhez hasonló élettörténetekből merítsünk erőt mindnyájan, akármilyen állapotban van is a testünk. Először Isten országát keressük, minden egyéb ráadás az életünkben. Szerintem mindnyájan olvastunk, hallottunk már olyan emberekről, akik testi fogyatékkal élve nagy lelki erőről tettek, tesznek tanúbizonyságot. Én több ilyen embert is ismerek. Közülük van, akinek az egyik karja hiányzik, egy másiknak lába nincs. Ami közös bennük, az az, hogy lelkileg erősek. Felálltak a padlóról és teljes értékű életet igyekeznek élni. Hány ember nyavalyog folyton, hogy ez a gondja, meg az a gondja, pedig minden testrésze megvan és hálát adhatna az Úrnak naponta mindezért. A lelked a mécses, keresd a jót, az értékeset a testedben! Panaszkodj kevesebbet, adj hálát gyakrabban, és ha elhiszed, hogy az Úrtól kaptad a lelked és a helyzeted, akkor hozd ki magadból a legjobbat az Ő tetszésére!

(Forrás: Napi Ige és Gondolat - 2010.)

A lelkész a múlt órai anyagot kérdezi vissza a gyerekektől: - Hány része van a Bibliának?

A megszólított gyermek rettenetes zavarban nyögdécsel. A lelkész a segítségére siet:

- Ugyan fiam, hát egyszer van az Ószövetség .. aztán az Új...

- Tudom már - kiáltott fel a gyerek. Három részből áll: Van az Ószövetség, az Újszövetség, aztán a *Nőszövetség*...

Vallásórán kérdezi a tiszteletes úr:

- A Mózes első könyve leírása szerint mit teremtett Isten az ötödik napon?

- Isten az ötödik napon teremtette a vízi állatokat - felelte az egyik gyerek.

- És még mit? - hangzott a kiegészítő kérdés

- A verebeket - felelte gyorsan a fiú.

Vallásórán Isten ajándékairól kellett írni a növendékeknek. Az egyik - dolgozatában - a következőket írta:

-A jó Isten kétszer ajándékba ad nekünk fogakat. Harmadszor már fizetnünk kell érte.

- Miért nem nőszül?

- Mert a mai lányok olyanok, mint a mezei virágok a Szentírásban.

- Hogy, hogy?

- Mert ők sem nem szántanak, sem nem aratnak, mégis pompásabban öltözködnek, mint Salamon az ő dicsőségében.

Természetrájt órán kérdezi a tanár: - Ki mondja meg nekem, hogyan nevezzük azokat az élőlényeket, melyek életüket részint a vízben, részint a szárazföldön töltik?

Jancsi izgatottan jelentkezik: - strandolóknak, tanár úr kérem.

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: **Katona Béla**

Szerkesztő: Máté Dániel mate.dani54@gmail.com,

Technikai szerkesztő: Lesták Károly lestakk@ps.hu

Gyülekezeti honlap elérhetősége: www.pbg.hu

Áfonyás mézes keksz

Hozzávalók: 10 dkg aszalt áfonya, 10 dkg aszalt sárgabarack, 30 dkg tönkölybúza liszt, 20 dkg zabpehely, 15 dkg margarin, 2 tojás, 5 evőkanál méz, 1 teáskanál szódbikarbóna, 1 kávéskanál örölt fahéj, gyömbérpor

Elkészítése: A sütőt melegítsük elő 175°-ra. A lisztben elkeverjük a szódbikarbónát, hozzáadjuk a zabpehelyt, a feldarabolt sárgabarackot és áfonyát. 2 egész tojást keverjük habosra a felolvasztott mézzel és a margarinnal. A tojásos masszát dolgozzuk össze a szárazanyagokkal. A tésztából formázzunk korongokat, és sütőpapírral bélelt tepsiben sorakoztassuk egymás mellé.

Az előmelegített sütőben negyed óra alatt készre sül, de vigyázzunk, mert a méz miatt könnyen megéghet.

A gyerekeknek finom uzsonna egy pohár tej mellé. (Igazi, hamisítatlan méz nálam kapható.)

Fonyódi Eszter

Állandó Alkalmaink

Istentisztelet: vasárnap 10 és 17 órakor (nyári időszakban 18 órakor)

Bibliaóra: csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör: vasárnap 9 órától 10 óráig (nyári időszakban 9.30 tól imaóra)

Ifjúság bibliaóra: pénteken 18,00 és vasárnap 9 órától

Kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/: vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: csütörtök 19,30, vasárnap 18,30 órától

Elöljárósági megbeszélés: a hónap első vasárnapját követő szerda 18 órától

Sakk szakkör a hónap első vasárnapját követő hétfő 17 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: **Katona Béla**

Gyülekezetvezető/Gondnok:
Laczkovszki János
Telefon: 284-46-04